

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN

457:E PLENARSESSIONEN DEN 4 OCH 5 NOVEMBER 2009

Resolution från Europeiska och sociala kommittén om klimatförändringarna – med anledning av FN:s klimatförändringskonferens i Köpenhamn den 7–18 december 2009

(2010/C 128/01)

Vid plenarsessionen den 4–5 november 2009 (sammanträdet den 5 november) antog Europeiska ekonomiska och sociala kommittén denna resolution med 156 röster för, 2 röster emot och 5 nedlagda röster:

Som institutionell representant för det organiserade civila samhället på europeisk nivå ställer sig Europeiska ekonomiska och sociala kommittén bakom följande budskap till regeringar, ledare, förhandlare och andra aktörer som medverkar i klimatförhandlingarna i Köpenhamn och i utformningen och genomförandet av klimatförändringspolitiken.

"Klimatförändringarna har redan fått negativa och eventuellt oåterkalleliga återverkningar i många delar av världen. Problemen kommer att förvärras under kommande år om växthusgasutsläppen i atmosfären fortsätter att växa i nuvarande takt. Den vetenskapliga bedömning som IPCC och andra officiella källor har gjort visar mycket tydligt att industriländerna måste minska sina växthusgasutsläpp med över 80 % fram till år 2050 om temperaturhöjningarna ska kunna hållas inom säkra gränser. För att målet om minskade utsläpp ska kunna uppnås globalt, krävs realistiskt sett en minskning med 25 % – 40 % fram till 2020 och betydande ansträngningar från de nya ekonomiernas och utvecklingsländernas sida.

Konferensen i Köpenhamn är av avgörande betydelse. En framgångsrik konferens kan bana väg för minskade utsläpp under

kommande år och för stabiliserade temperaturhöjningar på hanterbara nivåer. Ett misslyckande kan dock leda till en allt farligare utveckling mot stegrade temperaturhöjningar med mänskliga och ekologiska katastrofer som följd.

1. Vid denna kritiska tidpunkt **uppmantar** Europeiska ekonomiska och sociala kommittén regeringar, ledare och förhandlare att fördubbla sina ansträngningar att nå ett universellt och bindande avtal som förenar alla länder och deras medborgare i en gemensam ansträngning att minska utsläppsnivåerna under kommande år och skydda miljön i den värld där vi och framtida generationer lever.

2. Europeiska unionen har avgett ett löfte om en minskning på 30 % fram till 2020, under förutsättning att andra länder gör jämförbara åtaganden. EU har vid upprepade tillfällen uppmantat andra industriländer att göra jämförbara åtaganden, och hävdar att ordentliga ansträngningar bör göras av de framväxande ekonomierna som i snabb takt hinner i kapp och till och med förbi industriländerna som de största utsläpparna av växthusgaser. Vi **kräver** att denna ståndpunkt vidhålls.

3. Vi är djupt oroade över att förhandlingarna hittills inte har lett till de avgörande genombrott som krävs. Oavsett hur de sista etapperna i förhandlingarna förlöper, **anmodar** vi Europeiska unionen att inte frestas att använda ett misslyckande när det gäller att samla tillräckligt stöd från andra som en förevändning för att minska de egna ambitionerna eller begränsa de egna åtagandena till den minsta gemensamma nämnare som växer fram vid toppmötet i Köpenhamn. Det skulle vara negativt både för Europa och för världen. Även om det ännu inte råder universellt samförstånd om EU:s ambitionsnivåer vid mötet i Köpenhamn, **anmodar** vi unionen att hålla fast vid sitt åtagande och försöka bygga en stark koalition med andra industriländer och utvecklingsländer som är redo att förbinda sig till jämförbara ambitionsnivåer och vidta nödvändiga åtgärder för att uppnå dessa.

4. Vi bör fortsätta att driva på de industriella och sociala omvandlingsprocesser som krävs för att uppnå målet om 30 % minskade utsläpp fram till 2020 som ett centralt led i strävan att omvandla den europeiska ekonomin till en ny energieffektiv, hållbar modell med låga koldioxidutsläpp. Det krävs en forsknings- och utvecklingsinsats som saknar motstycke inom energisektorn för att erbjuda medborgarna, företagen och de offentliga myndigheterna trovärdiga tekniska alternativ. På realpolitisk nivå kan den ekologiska krisen inte längre betraktas som en separat företeelse skild från den sociala krisen. Detta faktum bör ligga till grund för utformningen av en ny produktions- och konsumtionsmodell. Vi bör inte se denna omvandling som en börda, utan snarare som en utmaning för att skapa en ny våg av teknisk och social innovation som är den bästa garantin för hållbar sysselsättning, konkurrensfördelar och social välfärd i framtiden. Vi **yrkar på** att denna målsättning ges hög prioritet i Europeiska unionens nya strategi

2020, som bör integrera de främsta målsättningarna i nuvarande strategier för hållbar utveckling, hållbar tillväxt, klimat och energi.

5. Klimatförändringarnas utveckling har försatt i synnerhet de minst utvecklade länderna och även andra utvecklingsländer i en ytterst svår situation. De fattigaste länderna som har bidragit allra minst till att skapa klimatförändringarna drabbas i många fall hårdast. För att man ska kunna nå framgång i Köpenhamn, måste den utvecklade världen avlägga orubbliga löften om nya och kompletterande finansieringskällor för att bistå utvecklingsländerna i deras kamp med de enorma anpassningsproblemen – och underlätta för dem att själva vidta åtgärder för att minska problemen på sikt. Europeiska kommissionen har nyligen lagt fram viktiga förslag om omfattningen av det stöd

som Europa bör tillhandahålla för detta partnerskap och hur det bör förvaltas. Kommittén **uppmanar** EU att agera snabbt, så att förslagen kan presenteras som ett bindande erbjudande i förhandlingarna och användas som hävstång för att uppmuntra liknande erbjudanden från andra industriländer.

6. Hela det civila samhället påverkas av klimatförändringarna. Näringsliv, fackförbund och andra civila samhällsorganisationer måste involveras i alla insatser som görs både för att mildra klimatförändringarna och för att anpassa sig till dem. Som företrädare för det organiserade civila samhället vet vi att det finns en växande insikt runtom i Europa om utmaningens omfattning och en växande vilja att ta itu med alla de förändringar som måste göras i våra produktions- och konsumtionsmönster och i vårt sätt att leva. Vi **uppmanar** våra ledare och förhandlare att beslutsamt leda oss vidare på denna väg. Det får inte finnas någon återvändo.”

Bryssel den 5 november 2009

Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs
ordförande
Mario SEPI